

SVENSK NUMISMATISK TIDSKRIFT

SEPTEMBER 5 • 2010

Ryska guld- och platinamylnt
Engelska flottans bombardemang av Alexandria 1882
Zornmärket 1910–2010
Samuel Pozzi i Sverige
50-öringen går nu i graven

Pris 30 kr

Sveriges Mynthandlares Förening anordnar

MYNTMÄSSA I LUND

Lördag 25 september
Hotel Lundia
(100 meter från järnvägsstationen)

Öppettid: 11.00 – 16.00
Entré 20 kr

SVERIGES MYNTHANDLARES FÖRENING
Sjöberg 1 • 147 91 Grödinge • Tel. 08-732 66 86 • 070-212 64 55
www.mynt.nu/smf/

Innehåll SNT 5 • 2010

Sid.

Artiklar och notiser

Ryska guld- och platinamynt. Inventering av beståndet i några större svenska offentliga samlingar	100
Fler falska mynt	105
Engelska flottans bombardemang av Alexandria 11 juli 1882	106
Rapport från Frimynt 2010	107
Zornmärket 1910–2010	108
Att samla numismatisk litteratur	109
Samuel Pozzi i Sverige	110
En välgörenhetspollett från Strömsbergs bruk i Uppland	110
50-öringen går nu i graven	115

Stående rubriker

Boktips. Ny katalog om historiska aktier	105
Nytt om böcker. En studie av Karl IX:s mynthistoria	112
Pressklipp. Rekordstor romersk skatt!	115
Aktuella utställningar.	105, 117
Aktuella myntmässor.	98, 117
Aktuella auktioner.	111, 118, 119, 120

Omslag

Polletter av såväl metall som papper, alla använda inom olika Stockholmsföretag 1700-1900-talets början. Kungl. Myntkabinettet har utkommit med den första stora boken om polletter från Stockholm. Utifrån detta annorlunda betalningsmedel beskrivs Stockholmsföretag där polletter använts inom handel och produktion, restaurangliv, allmännyttan, gatu- och sjötrafik, kulturliv, sport med mera. Boken vill lyfta fram den kulturyttring och det ekonomihistoriska uttryck som pollettanvändandet utgör. Närmare 600 företag och mer än 3 200 polletter beskrivs på 400 sidor. Omslag: MGL.

SVENSK NUMISMATISK TIDSKRIFT

ges ut av

SVENSKA NUMISMATISKA FÖRENINGEN

i samarbete med

KUNGL. MYNTKABINETTET

Föreningen:

Banérgatan 17 nb
115 22 Stockholm
Tel. 08-667 55 98

Måndagar

kl. 10.00–12.00, 13.00–16.00

Fax 08-667 07 71

info@numismatik.se

Plusgiro 15 00 07-3

Bankgiro 219-0502

Svenska Handelsbanken

Redaktionen:

Kungl. Myntkabinettet

Box 5428

114 84 Stockholm

Tel. 08-5195 5300

Fax 08-411 22 14

mg1@myntkabinettet.se

Chefredaktör och ansvarig utgivare:

Monica Golabiewski Lannby

Prenumerationer:

Pris 200 kr/år (8 nr)

Medlemmar erhåller tidningen
automatiskt

SNT trycks med bidrag från

Gunnar Ekströms stiftelse

samt Sven Svenssons stiftelse.

För insänt, ej beställt, material
ansvaras ej. SNT:s texter och bilder
lagras elektroniskt och publiceras
i pdf-format på SNF:s och KMK:s
hemsidor. Den som sänder material
till SNT anses medge elektronisk
lagring/publicering.

Tryck:

Växjö Offset

ISSN 0283-071X

Föreningens aktiviteter

HÖSTEN 2010

SEPTEMBER

29 Föreningskväll

Plats Banérgatan 17

18.00 Diskussionsafton. Tag med er ett numismatiskt ämne som ni vill ta upp till diskussion eller ett föremål som ni vill berätta om. Föreningen bjuder på enklare förtäring.

Numismatisk afton
29/9

OKTOBER

27 Föreningskväll med föredrag av Erik Hansson

Plats Banérgatan 17

18.00 *Att vägas eller icke vägas – vikt eller penningekonomi!* Erik Hansson visar och berättar om vikter från romersk till modern tid. Föreningen bjuder på enklare förtäring.

NOVEMBER

20 Myntets Dag

Plats Kungl. Myntkabinettet

Detaljerat program i novembernumret av SNT.

Kungl. Myntkabinettets verksamhet

KUNGL. MYNTKABINETTET utkom med tre nya böcker i början av sommaren:

Kunglig kärlek i förevigad form. Katalog över kungliga bröllopsmedaljer under bernadotternas tid. Författare är Thomas Hernqvist och Lars O. Lagerqvist;

A North European Economic History and the Finnish War 1808-1809. Redaktörer är Tuukka Talvio & Cecilia von Heijne;

Stockholmspolletter. Annorlunda pengar i fabrikörens och fattigas stad. Författare är Monica Golabiewski Lannby och Ian Wiséhn.

TUMBA BRUKSMUSEUM har utkommit med nr 6 i sin skriftserie: *Musiklivet på Riksbankens sedelpappersbruk i Tumba.* Författare är Monica Golabiewski Lannby. Den 25 september öppnar där en ny utställning som handlar om just musiklivet på bruket.

Svenska Numismatiska Föreningen

Adress: Banérgatan 17 n.b. Buss 4, 44; T-bana Karlaplan.

Kansli: Besökstid: måndagar kl. 10–12, 13–16.

Stängt: midsommar – 1 september; jul- och nyårshelgerna.

www.numismatik.se

Kungl. Myntkabinettet

Adress: Slottsbacken 6. Buss 2, 43, 55, 59, 76; T-bana Gamla stan.

Utställningar: måndag – söndag kl. 10.00-16.00.

Numismatiska boksamlingen: torsdagar kl. 13.00-16.00.

www.myntkabinettet.se

Tumba Bruksmuseum

Adress: Sven Palmes väg 2, Tumba. Pendeltåg; buss 725.

Utställningar: sept. – maj, lörd.–sönd., juni – aug. tisd.–sönd., kl. 11.00-16.00.

www.tumbabruksmuseum.se

RYSKA GULD- OCH PLATINAMYNT

Inventering av beståndet i några större svenska offentliga samlingar

Av *Frédéric Elfver*

Intresset för rysk kultur och ryska konsthöjningar har ökat lavinartat under de senaste åren. Även samlandet av ryska mynt har fått ett rejält uppsving. Det känns därför angeläget att lyfta fram de ryska guld- och platinamynt som finns i några av de större svenska offentliga samlingarna.

Kronologiska och rumsliga avgränsningar

Föreliggande förteckning behandlar de guld- och platinamynt som finns i de rikhaltiga, systematiska samlingarna i Kungl. Myntkabinettet (KMK), Uppsala Universitets Myntkabinett (UUM) samt myntkabinettet vid Lunds Universitets Historiska Museum (LUHM)¹. Den kronologiska avgränsningen är 1682 till 1917, från tsar Peter I (1682-1725) till tsar Nikolaj II (1897-1917). Finland och Polen under ryskt herravälde är ej med i förteckningen.

Några kommentarer kring beståndet

Förteckningen över KMK:s bestånd av ryska guld- och platinamynt innehåller en spännande avvikelse, nämligen den holländska dukaten (*nr 48*). Det förhåller sig nämligen så, att man i S:t Petersburg mot slutet av 1700-talet i hemlighet lät efterpräglade holländska dukater bland annat för avlöning av trupper, dels i Polen dels i mer avlägsna belägna områden såsom Kaukasus och Centralasien. År 1849 slutade man tillfälligt att ge ut dukater i Utrecht, vilket ledde till att man i S:t Petersburg fortsatte att präglade sådana med detta år ända fram till 1868. De holländska myndigheterna fick så småningom kännedom om den ryska tillverkningen och 1868 upphörde den.²

Från 1869 till 1885 präglades 3-rubeln, som sedermera blev den ryska

motsvarigheten till den i väst använda dukaten. 5 rubel 1832 (*nr 42*) är tillverkad av guld från Kolywan-gruvorna, vilket också anges i fransidesinskriften ovanför valörsiffran. De intressanta och sällsynta platinamynten började ges ut i Ryssland under Nikolaj I med start år 1828. Nedan återfinns KMK:s exemplar som *nr 43-47*.

Ett par av guldmynten har känd proveniens sedan 1700-talet. Åtminstone *nr 1-3, 8* samt *9* kan hänföras till drottning Lovisa Ulrikas myntsamling på Drottningholm.³

Vidare läsning

Det finns en omfattande litteratur att ta del av när det gäller rysk numismatik. Om det ryska myntsystemet kan den intresserade läsa vidare i verket *The Russian Monetary System*.⁴ Beträffande den medeltida myntningen av så kallade ryska droppar hänvisas till Per Larsons bok *Ryska droppar*.

Den ryska myntningen 1350-1700, utgiven av KMK, Stockholm 2006.

Inventeringens resultat

Förteckningen är uppställd efter samma ordning som i Friedberg 2003. Ett streck (–) markerar att uppgift ej är angiven eller saknas. En stjärna (*) markerar att exemplaret är avbildat. Figurerna (23 inalles) har samma nummer som i förteckningen.

Foto: författaren. Skala 1:1.

Referenser och förkortningar

Berglund, A.: Dutch Ducats Struck in S:t Petersburg. *Journal of the Russian Numismatic Society* nr 66, 1998, s. 35-74.

[Friedberg] Friedberg, A. L. & Friedberg, I. S.: *Gold Coins of the World. From Ancient Times to the Present*. Seventh Edition. The Coin & Currency Institute, Inc. Clifton 2003.

[RB] Riksbankens samling – överförd som gåva till KMK år 2007.

Spasskij, I. G.: *The Russian Monetary System*. Amsterdam 1967.

A. Kungl. Myntkabinettet

Nr	Mynterre	Valör	Årtal	Vikt	Myntort	Inv.nr	Friedberg
1.*	Peter I	1 dukat ⁵	1712	3,47	Moskva	–	89
2.	d:o	d:o	1716	3,42	d:o	–	90
3.	d:o	2 rubel	1720	3,99	d:o	–	91
4.*	Anna	1 dukat	1730	3,45		–	106
5.*	Elisabet	2 dukat	1751	6,93	Moskva	18 210 ⁶	110
6.*	d:o	1 dukat	1743	3,47	d:o	–	113
7.*	d:o	1 rubel	1756	1,59	d:o	24 089	116
8.*	Peter III	1 dukat	1762	3,48	S:t Petersburg	–	128
9.*	Katarina II	10 rubel	1762	16,59	S:t Petersburg	–	129
10.	d:o	d:o	1766	12,92	d:o	23 840 ⁷	129a
11.	d:o	d:o	1782	13,03	d:o	23 840	129b
12.*	d:o	5 rubel	1765	6,38	d:o	23 840	130a
13.	d:o	d:o	1782	6,41	d:o	–	130b
14.*	d:o	1 dukat	1796	3,58	d:o	–	133
15.*	d:o	½ rubel / poltina	1777	0,59	d:o	–	136
16.	Paul I	1 dukat	1796	3,50	S:t Petersburg	18 210	142
17.*	d:o	d:o	1797	3,52	d:o	–	143
18.*	Alexander I	10 rubel	1802	12,13	S:t Petersburg	18 210	146
19.	d:o	5 rubel	1818	6,53	d:o	24 713 ⁸	150
20.*	d:o	d:o	1824	6,38	d:o	24 713	150
21.*	Nikolaj I	5 rubel	1828	6,52	S:t Petersburg	24 713	154
22.	d:o	d:o	1829	6,50	d:o	24 713	154
23.	d:o	d:o	1831	6,48	d:o	24 713	154
24.	d:o	d:o	1833	6,47	d:o	24 713	155
25.	d:o	d:o	1834	6,50	d:o	24 713	155
26.	d:o	d:o	1835	6,58	d:o	24 713	155
27.	d:o	d:o	1836	6,49	d:o	24 713	155
28.	d:o	d:o	1838	6,53	d:o	24 713	155
29.	d:o	d:o	1839	6,53	d:o	23 840	155
30.	d:o	d:o	1840	6,70	d:o	24 713	155
31.	d:o	d:o	1841	6,49	d:o	23 840	155
32.	d:o	d:o	1842	6,51	d:o	24 713	155
33.	d:o	d:o	1846	6,52	d:o	23 840	155
34.	d:o	d:o	1847	6,54	d:o	23 840	155
35.	d:o	d:o	1848	6,51	d:o	23 840	155
36.	d:o	d:o	1849	6,56	d:o	24 713	155
37.	d:o	d:o	1850	6,53	d:o	24 713	155
38.	d:o	d:o	1851	6,54	d:o	24 713	155
39.	d:o	d:o	1852	6,56	d:o	24 713	155
40.	d:o	d:o	1853	6,54	d:o	24 713	155
41.	d:o	d:o	1854	6,53	d:o	24 713	155
42.*	d:o	d:o	1832	6,55	d:o	24 713	157
43.*	d:o	12 rubel (platina)	1837	41,41	d:o	RB nr 3171	158
44.*	d:o	6 rubel (platina)	1831	20,69	d:o	RB	159
45.	d:o	3 rubel (platina)	1828	10,36	d:o	–	160
46.*	d:o	d:o	1844	10,36	d:o	RB nr 3175	160
47.	d:o	d:o	1844	10,27	d:o	102 751 ⁹	160
48.*	d:o	”holländsk dukat”	1849-68	3,50	d:o	–	161

8.

Nr	Myntherre	Valör	Årtal	Vikt	Myntort	Inv.nr	Friedberg
49.	Alexander II	5 rubel	1855	6,55	S:t Petersburg	24 713	163
50.*	d:o	d:o	1856	6,55	d:o	24 713	163
51.	d:o	d:o	1860	6,52	d:o	24 713	163
52.	d:o	d:o	1861	6,53	d:o	24 713	163
53.	d:o	d:o	1862	6,55	d:o	24 713	163
54.	d:o	d:o	1863	6,55	d:o	24 713	163
55.	d:o	d:o	1864	6,53	d:o	24 713	163
56.	d:o	d:o	1865	6,55	d:o	24 713	163
57.	d:o	d:o	1866	6,50	d:o	24 713	163
58.	d:o	d:o	1867	6,53	d:o	24 713	163
59.	d:o	d:o	1868	6,54	d:o	101 233	163
60.	d:o	d:o	1868	6,53	d:o	24 713	163
61.	d:o	d:o	1869	6,54	d:o	24 713	163
62.	d:o	d:o	1870	6,52	d:o	24 713	163
63.	d:o	d:o	1872	6,54	d:o	24 713	163
64.	d:o	d:o	1874	6,59	d:o	24 713	163
65.	d:o	d:o	1875	6,52	d:o	24 713	163
66.	d:o	d:o	1876	6,55	d:o	24 713	163
67.	d:o	d:o	1877	6,55	d:o	24 713	163
68.	d:o	d:o	1878	6,53	d:o	24 713	163
69.	d:o	d:o	1879	6,53	d:o	24 713	163
70.	d:o	d:o	1880	6,54	d:o	24 713	163
71.	d:o	d:o	1881	6,53	d:o	24 713	163
72.	d:o	3 rubel	1869	3,93	d:o	24 713	164
73.	d:o	d:o	1871	3,91	d:o	24 713	164
74.	d:o	d:o	1875	3,91	d:o	24 713	164
75.	d:o	d:o	1880	3,92	d:o	23 840	164
76.	Alexander III	5 rubel	1884	6,55	S:t Petersburg	24 713	165
77.	d:o	d:o	1885	6,55	d:o	24 713	165
78.*	d:o	10 rubel	1889	12,89	d:o	24 713	167
79.	d:o	d:o	1891	12,91	d:o	24 713	167
80.	d:o	d:o	1892	12,90	d:o	24 713	167
81.	d:o	d:o	1893	12,89	d:o	24 713	167
82.	d:o	d:o	1894	12,91	d:o	24 713	167
83.*	d:o	5 rubel	1886	6,46	d:o	24 713	168
84.	d:o	d:o	1887	6,43	d:o	24 713	168
85.	d:o	d:o	1888	6,45	d:o	24 713	168
86.	d:o	d:o	1890	6,46	d:o	10 137	168
87.	d:o	d:o	1891	6,45	d:o	24 713	168
88.	d:o	d:o	1892	6,45	d:o	24 713	168
89.	d:o	d:o	1893	6,45	d:o	24 713	168
90.	d:o	d:o	1894	6,46	d:o	24 713	168
91.	Nikolaj II	15 rubel	1897	11,61	S:t Petersburg	103 822	177
92.	d:o	7½ rubel	1897	5,81	d:o	103 822	178
93.	d:o	10 rubel	1901	8,59	d:o	23 840	179
94.	d:o	d:o	1902	8,58	d:o	23 840	179
95.	d:o	d:o	1904	8,60	d:o	23 840	179
96.*	d:o	d:o	1910	8,60	d:o	23 840	179
97.	d:o	5 rubel	1897	4,28	d:o	23 840	180
98.	d:o	d:o	1898	4,28	d:o	23 840	180
99.	d:o	d:o	1899	4,30	d:o	23 263	180
100.	d:o	d:o	1900	4,30	d:o	23 840	180
101.	d:o	d:o	1901	4,30	d:o	23 840	180
102.	d:o	d:o	1902	4,29	d:o	23 840	180

NUMISMATIKENS DAG

LÖDÖSE MUSEUM SÖNDAG 3 OKTOBER KL. 11.30-16

9.

12.

14.

15.

17.

18.

20.

21.

42.

43.

44.

46.

48.

B. Uppsala Universitets Myntkabinett

Nr	Myntherre	Valör	Årtal	Vikt	Myntort	Friedberg
1.	Peter I	2 rubel	1720	4,05	Moskva	91
2.	d:o	d:o	1720	4,11	d:o	91
3.	Elisabet	2 rubel	1756	3,23	Moskva	115
4.	d:o	1 rubel	1756	1,59	d:o	116
5.	d:o	½ rubel / poltina	1756	0,83	d:o	118
6.	Katarina II	10 rubel	1778	13,10	S:t Petersburg	129b
7.	d:o	5 rubel	1782	6,54	d:o	130b
8.	d:o	1 dukat	1796	3,45	d:o	133
9.	d:o	1 rubel	1779	1,18	d:o	135
10.	d:o	½ rubel / poltina	1777	0,68	d:o	136
11.	Paul I	1 dukat	1797	3,45	S:t Petersburg	143
12.	Nikolaj II	10 rubel	1900	8,60	S:t Petersburg	179
13.	d:o	5 rubel	1899	4,30	d:o	180

C. Myntkabinettet vid Lunds Universitets Historiska Museum

Nr	Myntherre	Valör	Årtal	Vikt	Myntort	Friedberg
1.	Elisabet	2 rubel	1756	3,18	Moskva	115
2.	Katarina II	1 rubel	1779	1,22	S:t Petersburg	135
3.	d:o	½ rubel / poltina	1777	0,61	d:o	136
4.	Nikolaj I	3 rubel	1830	10,35	d:o	160
5.	Alexander II	5 rubel	1856	6,51	d:o	163

Sammanställning av samlingarnas bestånd

Guld- och platinamynt per myntutgivande regent i de systematiska samlingarna vid KMK, UUM samt myntkabinettet vid LUHM.

	KMK	UUM	LUHM	Totalt:
Peter I (1682-1725)	3	2	0	5
Katarina I (1725-1727)	0	0	0	0
Peter II (1727-1730)	0	0	0	0
Anna (1730-1740)	1	0	0	1
Elisabet (1741-1762)	3	3	1	7
Peter III (1762)	1	0	0	1
Katarina II (1762-1796)	7	5	2	14
Paul I (1796-1801)	2	1	0	3
Alexander I (1801-1825)	3	0	0	3
Nikolaj I (1825-1855)	28	0	1	29
Alexander II (1855-1881)	27	0	1	28
Alexander III (1881-1894)	15	0	0	15
Nikolaj II (1894-1917)	12	2	0	14
Totalt:	102	13	5	120

96.

Noter

¹ Inventeringarna är genomförda under februari månad 2005. KMK:s systematiska samling befanns då innehålla 100 guld- och platinamynt från den aktuella perioden. Under 2006 inköptes ytterligare två exemplar (nr 91-92). UUM:s systematiska samling innehöll 13 guldmynt och den systematiska myntsamlingen vid LUHM 5 guld- och platinamynt. Tack till Harald Nilsson, Uppsala, och Ulla von Wowerm, Lund, för hjälp med bestånds-uppgifter och fotografier.

² Spasskij 1967, s. 214; se även Berglund 1998, s. 35ff.

³ Se C. R. Berchs förteckning från 1762 som förvaras på KMK: Förteckning på Hennes Kongl. Maj:sts. Skådepenningar och Mynt, TOM. 1, blad. 180-192. I denna förteckning återfinns följande anteckning: *Denna samling förvarades på Drottningholm; och lemnades derifrån till Kongl. Myntkabinettet, enl. Kongl. Brefvet den 13 nov. 1862.*

⁴ Spasskij 1967.

⁵ Den ryska benämningen på dukater är *chervonets*.

⁶ Inv.nr 18210. Mynt ur Georg von Franckens samling.

⁷ Inv.nr 23 840. Deposition från Riksbanken – överförd som gåva till KMK år 2007.

⁸ Inv.nr 24713. Deposition från Riksbanken – överförd som gåva till KMK år 2007.

⁹ Inv.nr 102751. B. Ahlström auktion 57, nr 1180. Gåva från Gunnar Ekströms stiftelse för numismatisk forskning.

¹⁰ Inv.nr 103 822. F. R. Künker Münzhandlung, Auktion 112, nr 1328 resp. 1331. Gåva från Sven Svenssons stiftelse för numismatik.

¹¹ Inv.nr 23 263. Gåva från Kungl. Mynt- och Justeringsverket.

Fler falska mynt

Jag har i SNT vid ett flertal tillfällen varnat för moderna kopior av svenska och nordiska mynt. Det rör sig om välgjorda kopior i oädel metall som verkar vara framställda i Kina. Nu har tyvärr ytterligare förfalskningar av svenska mynt börjat dyka upp på olika auktionssajter.

Sedan tidigare är förfalskningar av 1 riksdaler riksmünt 1846 kända. Nu har fler av Oscar I:s riksdalrar börjat förfalskas. Till listan med moderna svenska förfalskningar kan i dag även 1 riksdaler riksmünt 1845, 1847, 1848, 1850, 1851, 1852 och 1853 tillfogas.

Se även mina artiklar i SNT 2007:5, 2009:6 och 2010:2.

Ingemar Svenson

**BRÖLLOP – INTE
BARA KÄRLEK**

**KUNGLIGA
MYNTKABINETTETS
sommirutställning**

**om bröllop
och pengar
fortsätter till
27/9 på**

**Slottsbacken 6
Stockholm**

www.myntkabinettet.se

**HÅKAN WESTERLUND
MYNTHANDEL**

**KÖPER • SÄLJER • BYTER
MYNT • SEDLAR • MEDALJER**

Olympiska föremål

Vasagatan 42
111 20 STOCKHOLM
Tel. 08-411 08 07

**ULF NORDLINDS
MYNTHANDEL AB**

Karlavägen 46
Box 5132 • 102 43 Stockholm
Tel. 08-662 62 61
Fax 08-661 62 13

**KÖPER • SÄLJER • BYTER
MYNT • SEDLAR
MEDALJER • ORDNAR**

*Lagerlista över svenska personmedaljer
och numismatisk litteratur*

www.nordlindsmynt.se

Boktips

Ny katalog om historiska aktier

Efter tolv år och drygt 500 timmars researcharbete finns nu en ny katalog med information om 2000 aktiebrev, som inte var kända (i samlarkretsar) när Svenska Föreningen för Historiska Värdepapper 1998 publicerade *Katalog över gamla aktiebrev*. Den ursprungliga katalogen innehöll 5 651 olika svenska aktiebrev, varav 1 024 avbildade i färg.

Den nya katalogen, *Katalog över gamla aktiebrev II*, innehåller 2000 aktiebrev, vars existens var okänd för oss för tolv år sedan. 426 av dessa är avbildade i fyrfärg i den nya katalogen. Aktierna redovisas i alfabetisk ordning. För varje aktie anges dess bransch, län, emissionsort, valör, emissionsår, om den är avbildad i färg samt dess uppskattade värde i fullgott skick.

Katalogen innehåller också artiklar om hur man samlar gamla aktiebrev, hur de värderas, det internationella samlandet av aktiebrev med mera.

Priset på den nya katalogen är 100 kronor plus porto (vid postleverans). Boken kan också köpas tillsammans med originalutgåvan från 1998 för 150 kronor plus porto.

Intresserade bör vända sig till föreningens sekreterare Marita Strandberg, tel. 08-611 01 10, e-post: info@aktiesamlaren.se. Se även föreningens hemsida: www.historiskavardepapper.se

Marita Strandberg

**Strandbergs Mynthandel
& Aktiesamlaren AB**

Värderar, köper och säljer
mynt, ordnar, medaljer, aktiebrev,
sedlar, äldre handlingar m.m.

www.aktiesamlaren.se

Arsenalsgatan 6 • Box 7377 • 103 91 Stockholm
Tel. 08-611 01 10 • Fax 08-611 32 95

Engelska flottans bombardemang av Alexandria 11 juli 1882

På begäran av vicekungen Khediven Tewfik av Egypten och Sudan blev de engelska och franska flottorna kommanderade att lägga sig på reddan utanför Alexandria i Port Said. De skulle skydda viktiga handelsintressen vid Suezkanalen. Samtidigt skulle de slå tillbaka motstånd och förföljelsen av européer och kristna egypter i staden.

Året var 1882 och här är historien bakom två belöningsmedaljer.

URABI PASCHA, ledare för det Egyptiska Nationalistpartiet, och hans milis hade fått bort den absoluta makt som Khediven Tewfik uppnått genom den militära revolten 1881. Han blev krigsminister med total kontroll över regeringen. Han ville nu kväva den utländska kontrollen av Egypten under parollen ”Egypten åt egyptierna”. Det låg i hans intresse att kontrollera områdena omkring Suezkanalen. Amerikanska flottan ankrade upp med tre krigsskepp, eftersom de i sin tur också ville bevaka sina intressen.

Den 11 och 12 juni 1882 härjade stora antikristna upplopp i staden på grund av en av Tewfik och Urabi uppbyggd stämning. Urabi var inte längre herre över den kaotiska situation som nu härskade, och 50 européer och 125 kristna egyptier miste livet. Amiral Seymour lyckades precis undkomma den annalkande mobben.

Nu började européerna fly staden, och alla europeiska stater båtade upp i hamnen och plockade upp flyktingar. Den 6 juli hade Alexandria tömts på alla invånare som inte var egyptier.

Urabi var fast besluten att sätta hårt mot hårt mot de utländska påtryckningarna och mot Tewfik. Garnisonen började belägra och utrusta de olika forten och tornen runt om i staden. Seymour utfärdade ett ultimatum: om inte Urabi slutade med befästningen skulle staden bombarderas. Samti-

Medalj i silver till J. W. A. Nicholson.

Åtsida: Oscar II:s porträtt, omskrift: OSCAR II REX SVECIÆ ET NORVÆGIÆ

Frånsida: OSCAR II KING OF SWEDEN AND NORWAY TO J. W. A. NICHOLSON REAR ADMIRAL U. S. NAVY IN ACKNOWLEDGMENT OF SERVICES RENDERED TO SWEDISH AND NORWEGIAN SUBJECTS DURING THE BOMBARDMENT OF ALEXANDRIA JULY 1882. Konstnär: Lea Ahlborn. Diameter 56 mm.

diget meddelade den franske amiralen Conrad, att om Seymours intention fortfarande var att bombardera staden skulle franska flottan lämna Port Said och inte vara delaktigt, vilket skedde.

Urabi hörsammade inte amiral Seymours ultimatum, så på morgonen den 11 juli sköts första salvan från HMS Alexandra mot Alexandrias fort inne i staden. Tio minuter senare var alla 14 krigsskepp i engelska flottan delaktiga i bombningen. Striderna pågick i tio timmar och utföll så väl

Medalj i silver till Ali Aga Salah.

Åtsida: Oscar II:s porträtt, omskrift: OSCAR II SVERIGES NORR. GÖTH. OCH VEND. KONUNG.

Frånsida: TILL ALI AGA SALAH KAVASS VID KONGL. SVENSKA OCH NORSKA GENERALKONSULATET I ALEXANDRIA FÖR TROGEN TJENST.

Konstnär: Lea Ahlborn. Diameter 32 mm.

att alla kanoner i befästningarna på land tystnade. Nästa dag hade några fort smått rekonstruerats och bjöd på ett visst motstånd men kunde efter några timmar utmanövreras. Amiral Seymour hade inte tillräckligt med trupper för att våga sig på en landsättning, utan fick avvakta utgången.

Under de följande dagarna drog sig Urabi Pascha tillbaka söderut mot Kafr-ed-Dawr samtidigt som han brände ner stadens europeiska delar.

Den 14 juli gavs Seymour möjlighet att landsätta 450 marinsoldater och 150 sjömän, som var assisterade av 60 amerikanska marinsoldater. Han lyckades återställa ordningen och återinstallera khediven Tewfik.

Under upploppen, plundringen och bombningen fick svensk-norska konsulatet och dess i staden boende medborgare skydd av amiral J.W.A. Nicholson på det amerikanska flaggskeppet USS Lancaster.

Belöningsmedaljer

Oscar II tilldelade amiral Nicholson belöningsmedaljen *För nit och redlighet i rikets tjänst*, vilken överlämnades i Rom den 19 december 1882 av svensk-norske ministern.

James William Augustus Nicholson (1821-1887) var kommandör sedan 1873 och avancerade till amiral 1881, då han blev stationerad i Europa. I Alexandria räddade han amerikanska konsulatets anställda och många flyktingar, för vilket han fick lovord från sin marin, samt utnämningar och belöningar från europeiska regeringar. Nicholson drog sig tillbaka i mars 1883, tre månader efter att han mottagit Oscar II:s hedersbetygelse.

År 1884 hedrades ytterligare en person med samma medalj, denna

Amiral J. W. A. Nicholson (1821-1887).
Foto: www.wikipedia.org

gång Ali Aga Salah som var kavass (militärpolis och hedersvakt för diplomater) vid konsulatet.

Urabi Pascha blev efter händelserna i Alexandria avsatt som krigsminister av Tewfik. Han försökte att bygga upp ett motstånd men blev slagen vid Tell-al-Kebir och gav upp i september samma år. Han dömdes till döden men benådades av Tewfik

och förvisades till Sri Lanka (Ceylon) tillsammans med andra nationalister. Han dog i Egypten 1911 efter att han fått återvända 1902.

Medaljerna är slagna i silver och utförda av vår dåvarande mynt- och medaljgravör Lea Ahlborn (1826-1897).

Foto medaljer: Gabriel Hildebrand.

Thomas Hernqvist

Litteratur

Numismatiska meddelanden XIII s. 145:104-105, 1892.

Olsén, B.: Lea Ahlborn, *En svensk medaljkonstnär under 1800-talet*. 1962.

Svanström, R. & Grimberg, C.: *Världshistoria, folkens liv och kultur*: 1958.

Svensk uppslagsbok. Förlagshuset Norden AB, Malmö 1948.

Internet

www.wikipedia.org

Rapport från Frimynt 2010

Lördagen den 17 april gick årets "Frimynt" av stapeln. Frimynt-mässan i Helsingborg är en kombinerad mynt- och frimärksmässa (den största svenska) och är absolut värd ett besök, särskilt för alla samlare av mynt och frimärken.

På plats fanns drygt trettio mynthandlare, SNF och Myntauktioner i Sverige AB, alla pigga och glada. Årets mässa var en av de bättre på senare år, då antalet utställare och besökare verkade vara något färre än tidigare. Jag hörde att vissa av frimärks-handlarna valt att vara på ett annat evenemang i Kungsbacka i stället.

Vanligtvis brukar det annars periodvis vara väldigt svårt att komma fram till borden för att beskåda utbudet, men den här gången fungerade det bra hela tiden. Dessutom verkar det som att de flesta handlarnas material gradvis blivit bättre. Personligen tycker jag det är väldigt trevligt att Bengt Hemmingsson med firman Myntgalleriet är tillbaka sedan något år. Han är kunnig och trevlig och har många fina mynt.

Vid Svenska Numismatiska föreningens bord var det som vanligt "full fart". Många av besökarna passade

Dan Carlberg vid SNF:s och Myntauktioner i Sverige AB:s gemensamma bord.

På bordet skymtar nyutgiven numismatisk litteratur samt bland annat en myntbägare och en ostindisk skål med nödmyntsmotiv, som kommer att säljas vid auktionsbolagets auktion den 11-12 september.

på att småprata lite kring föreningens publikationer och inhandla lite numismatisk litteratur. Självt köpte jag den nya delen av Den Svenska Mynthistorien (vikingatiden), Samlad Glädje 2009 (Numismatiska klubben i Uppsala) och Numismatiska Axplock (Myntklubben Skilling Bancos jubileumsskrift).

Dan Carlberg representerade Myntauktioner i Sverige AB (föreningens

auktionsbolag) vid samma bord och hade dagen till ära tagit med ett litet smakprov på objekt som kommer att säljas på auktion 3, planerad till den 11-12 september. För er som inte var där kan jag berätta att det lilla smakprovet innehöll bland annat mark 1539 (ex G. Ekström) och riksdaler 1676, båda i mycket fin kvalitet.

Theodor Hassel

Zornmärket 1910–2010

År 1891 öppnades Nordiska museets friluftsanläggning Skansen och redan året därpå anställdes den förste spelmannen där. Han var från Leksand och kom att regelbundet spela fiol på dansbanan och i stugorna, vilket fick betydelse för den fortsatta förståelsen och intresset för spelmannsmusiken. Och fortsättningsvis anställdes fler spelmän från skilda delar av landet.

Men man var orolig för att vår ”praktiga folkmusik” skulle försvinna. Den första spelmansstämman på Skansen anordnades 6-8 augusti 1910. Initiativtagare var musikforskaren och låtsamlaren Nils Andersson samt konstnären Anders Zorn, vilken även ställt sig som ekonomisk garant. Zorn hade stått för vår första officiella spelmanstävling år 1906 på Gesundaberget vid Siljan, då 16 hornblåsare och 16 fiolspelare ställde upp. Vid uppspelningarna på Skansen deltog 65 spelmän från hela landet med fiol, horn, klarinett och nyckelharpa.

Artur Hazelius, Skansens grundare, var själv mycket intresserad av folkmusik. Han lät bland annat publicera billiga häften med folkliga visor som han samlat in. Han ville ”samla gamla melodier och visor, sagor och berättelser, direkt från folkets mun”.

På grund av ösregn var man tvungen att hålla Skansens första spelmansstämman i Musikaliska akademiens stora sal på Stallgatan de två första dagarna. Stämman avslutades på Skansens friluftsteater, där det lär ha blivit så trångt att många måste vända utan att ha fått inträdesbiljett. Evenemanget blev mycket uppmärksammat i pressen.

Förlagan till det deltagarmärke i silver som skulle delas ut vid riks-spelmannsstämman och bäras vid uppspelningarna ritades av Anders Zorn själv. Det – som senare kom att benämnas Zornmärket – består av en lagerkrans med ovanpåliggande fiol samt ett kohorn och en spålpipa hängande på var sida om fiolen. Märket utarbetades närmare av konstnären Vikke Andrén, utfördes

Zornmärket i guld, silver och brons. Utdelandet av märket syftar till att vidmakthålla och öka intresset för den svenska folkmusiken. KMK.

av juvelerarfirman Hallberg i Stockholm och bekostades av Zorn. Det övertogs av Svenska Folkdansringen 1933 och finns numera i guld, silver och brons. Utmärkelsen delas ut av Zornmärkesjuryn, i guld till synnerligen framstående mästerspelmän. Den som erhåller guld- eller silvermärket kan titulera sig riksspelman.

I somras firade denna första spelmansstämman på Skansen hundra år, varvid några av vårt lands främsta spelmän och dansare engagerades.

MGL

Foto: Gabriel Hildebrand.

Litteratur

Bohman, S.: Folkmusiken på Skansen. *Fataburen* 1979 s. 35-68.

Golabiewski Lannby, M.: Medalj i fiolbygge. *SNT* 2006:4 s. 101.

Golabiewski, M. & Wiséhn, I.: *Stockholmspolletter*, nr SP 6A.7.1-4. 2010.

Den första spelmansstämman på Skansen hölls i augusti 1910.

De två första dagarna höll man till inomhus i Musikaliska Akademiens stora sal vid Nybrokajen 11 på grund av ösregn.

Stämman kunde avslutas vid Skansens friluftsteater där det blev fullsatt.

Denna pollett gällde som inträde till teatern, möjligen inte dessa stämmodagar.

Den är ensidig och användes i valörerna 3:50, 2:50, 1:50 och 1 krona.

Uppspelning på Skansens friluftsteater i augusti 1910.

Albert Fossum från Dingle i Bohuslän framträder. Foto: Anton Blomberg.

Att samla numismatisk litteratur

En gång per månad anordnar Svenska Numismatiska Föreningen aktiviteter för medlemmarna. Temat för träffen den 28 april i år var numismatisk litteratur och rekordmånga medlemmar hade tagit sig till Banérgatan för att lyssna på Björn-Otto Hesse.

Bland samlare i gemen är den numismatiska litteraturen ofta styvmoderligt behandlad. Det är mynten, sedlarna, medaljerna eller polletterna som tilldrar sig intresse. Detta är synd eftersom litteraturen har mycket att tillföra de enskilda objekten. Kunskapen om deras historia och tillkomst, männen och kvinnorna bakom och på objekten finns att hämta i litteraturen. Jag tycker mig dock ana ett visst ökat intresse för litteratur bland samlare.

Temat för Björn-Ottos föredrag var att samla numismatisk litteratur. Om någon ska kåsera om detta tema så hade SNF inte kunnat göra ett bättre val. Han har under 67 år systematiskt samlat litteratur och besitter kunskap som ingen annan inom området. I boken *Svensk Numismatisk Bibliografi intill 1903*¹ delar Björn-Otto med sig av sin kunskap om den svenska numismatiska litteraturen.

Föredraget på SNF:s föreningskväll var en exposé av minnen, erfarenhe-

Björn-Otto Hesse. Foto: författaren.

ter och kunskaper från en lång samlargärning, som Björn-Otto frikostigt delade med sig av. För den som inte kunde delta på föreningskvällen och som vill läsa mer om Hesses samlargärning rekommenderas boken *Noga utvalt*². Hesse är en av fyra författare som alla på ett smakfullt sätt beskriver sin relation till den numismatiska litteraturen.

En fråga som den intresserade måste ställa sig är hur man avgränsar sitt samlande. Vi åhörare fick ta del av Björn-Ottos preferenser för vad han räknar som numismatisk litteratur. En almanacka eller en räknebok med myntbilder eller dåtida emissionskurser räknas dit. Ekonomisk historia faller utanför. I bibliografin går Björn-Otto på djupet och olika tryckningar räknas som separata

nummer. Min syn på vad som bör hänföras till numismatisk litteratur har vidgats markant.

Deltagarna på föreningskvällen fick också ta del av ett annat närliggande område som intresserar Björn-Otto, nämligen bokbinderi. Ett urval av olika inbindningar förevisades. Särskilt trevligt var ett etui utformat som en bok med ryggttryck. Ett etui i vilket en liten skör 1600-talsbok tryggt och säkert kunde förvaras och som prydde sin plats i bokhyllan.

En försynt fråga som naturligtvis måste ställas är; hur ser det ut med svensk numismatisk litteratur efter 1903? Björn-Otto har naturligtvis "järnkoll" även på modern litteratur och kunde berätta för mig att en förteckning efter 1903 troligen skulle uppta tre böcker om den publicerades i samma format som den första boken! Vi får verkligen hoppas att även perioden efter 1903 en dag kommer att publiceras i tryckt format. Litteratur om litteratur behövs, bibliografier är oundgängliga!

Ingemar Svenson

Noter

¹ B-O. Hesse: Svensk Numismatisk Bibliografi intill 1903, *Numismatiska Meddelanden* XLII, 2004.

² *Noga utvalt – betydande enskilda numismatiska bok- och manuskriptsamlingar i nutida Sverige*, s. 45-64. 2008.

Deltagare under Björn-Otto Hesses föredrag 28 april 2010. Från vänster ses Erik Hansson, Torbjörn Sundquist, Curt Ekström, Per-Göran Carlsson, delvis skymd Ronny Jansson, Verner Stensgård. Foto: författaren.

Samuel Pozzi i Sverige

*3913 NOLA. Didrachm 360-325 B.C. 6,81 g. S 312
Plantsfel/Planchetdefect (1+) (VF) 1.500

Ur Förteckning över Mynt som försäljes på AB Stockholms Auktionsverk, 3-4 oktober 1981.

I förra numret av SNT, 2010:4 s. 85, berättade Martin Johansson om Magnus Carlssons arbete med en biografi över den franske läkaren och myntsamlaren professor Samuel Pozzi. Hans stora samling grekiska mynt såldes 1921 efter hans död vid en auktion i Luzern, Schweiz. Katalogen, som trycktes om 1966 genom Bank Leu i Zürich, utgör ett av den grekiska numismatikens mest använda referensverk.

I och med auktionen spreds mynten i samlingen över hela världen. Då och då dyker något av dem upp vid en auktion. Åtminstone ett av mynten tog vägen till Sverige. Vid AB Stockholms Auktionsverks myntauktion 3-4 oktober 1981 – som utmärkte sig genom ett ovanligt stort antal grekiska och romerska mynt – fanns Poz-

zis mynt nr 100 med som nr 3913 (se ovan). I katalogen nämns dock inte dess ursprung.

Myntet är en *didrachm* från Nola, en stad i landskapet Kampanien söder om Rom. Men sannolikt präglades det inte i Nola utan i det närliggande Neapel, som var huvudort i regionen. På detta tyder bland annat att flera åtsidestampar i den serie, som myntet tillhör, även användes för att prägla didrachmer för andra kampaniska städer.

Åtsidan visar gudinnan Athena med sin ugglan på den lagerkransprydda hjälmen. Frånsidans tjur har ett människohuvud. Den anses av många representera en flodgud. Legendens *Nolaion* bör läsas som "Noliernas (mynt)". Under tjurens buk finns ett ligerat LE, som kan tänkas identifiera

Didrachm från Nola i Kampanien slagen omkring 400 f.Kr. 6,81 g.
Foto: författaren.

den för utgivningen ansvarige tjäns-temannen.

Enligt N.K. Rutters standardverk *Campanian Coinages 475-380* (Edinburgh University Press, 1979) bör myntet dateras till omkring 400 f.Kr. Åtsidestampen är Rutters NO 4 i ett färskare tillstånd än då den dyker upp för första gången i Rutters stampkoppling 4.

Frånsidestampen är inte identisk med någon av Rutters snarlika frånsidestampar nr 1–nr 9 och har dessutom ett stampbrott, som torde ha gjort den obrukbar snart efter att didrachman präglats.

Gerhard Miksche

En välgörenhetspollett från Strömsbergs bruk i Uppland

En av Sven Svensson benämnd välgörenhetspollett från Strömsbergs bruk i Uppland. Diameter 37 mm. Skannad av MGL.

Vid något av de första åren av 1900-talet fick tobakshandlaren Sven Svensson en gåva från majoren Viktor Edvard Lilienberg, som var en flitig medaljkännare. Gåvan bestod av en pappollett med bruksägarstämpel i rött lack, som använts på Strömsbergs bruk i Tolfta socken, Uppland. På lacksigillet står det mycket tyd-

ligt: *Strömsbergs Bruk*. Där ovanför ett på båda ytterstolparna krönt W. På pollettens andra sida finns siffran 2. nedsänkt i pappen. Strömsbergs bruk grundlades av flamländaren Welam Wervier (d. 1654) år 1643.

Polletten saknades i Svenssons annars så rika pollettsamling och vi får väl därför anta att den är sällsynt.

Strömsbergs järnbruk i Tolfta socken, Uppland. Bruket anlades av Welam Wervier år 1643 och nedlades så sent som 1920. Foto: www.wikipedia.org.

Hur har den använts? Här går Svensson själv in med svaret. På omslaget av sitt papperskuvert har han skrivit ordet: "Välgörenhetspollett". Mer än så kan man nog inte få fram utan djupdykningar i brukets arkivhandlingar.

IW

Auctions I74–I79 in Osnabruck, September 27 – October 1, 2010

KÜNKER

Coin and Gold Trading
Auction House for Coins and Medals

Kingdom Sweden
Gustav IV. Adolf, 1792–1809. Riksdaler 1793, Stockholm. Very rare. Nearly uncirculated.

Roman Empire
Pertinax, 193. Aureus, Rome. Very rare. Extremely fine.

Kingdom Sweden
Karl XIII., 1809–1818. Ducat 1810, Stockholm. Perfect piece. Nearly uncirculated.

Kingdom Norway
Oskar II., 1872–1905. 172 Speciedaler 1873, Kongsberg. Very rare. Extremely fine – uncirculated.

scaled
down

Russian Empire
Catharina II., 1762–1796. Copper-Ruble 1771, Sestroretsk. Extremely rare. Nearly extremely fine.

CATALOGUE I74: Coins from the Ancient World (approx. 1,250 lots)

CATALOGUE I75: Coins and Medals from Medieval to Modern Times (approx. 2,450 lots)

CATALOGUE I76: Hamburg, Schleswig-Holstein, Lubeck, Denmark – The Private Collection of Siegfried Schierhorn (approx. 935 lots)

CATALOGUE I77: Gold Coins (approx. 735 lots) • German Coins since 1871 (approx. 380 lots)

CATALOGUE I78: Russian Coins and Medals (approx. 740 lots) • Russian Orders and Decorations of an old Belgian Collection (approx. 170 lots)

CATALOGUE I79: Paper Money – Monetary Development (approx. 930 lots)

Interested in receiving our Auction Catalogues? Simply contact us!

Call: +49 541 96 20 20

Fax: +49 541 96 20 222

Email: service@kuenker.de

Visit us online: www.kuenker.com

Profit from our Experience –
Consign your Coins and Medals!

More than 10,000 clients worldwide place their trust in us. Our company's first auction was held in 1985, and we can look back on a positive track record of over 170 auctions since that time. Four times a year, the Künker auction gallery becomes a major rendezvous for numismatic aficionados. This is where several thousand bidders regularly participate in our auctions.

Fritz Rudolf Künker GmbH & Co. KG
Gutenbergstrasse 23 · 49076 Osnabruck
Germany · www.kuenker.com

Osnabruck · Berlin · Munich
Zurich · Moscow

Hans Menzinsky: En studie av Karl IX:s mynthistoria.

Del I-III. Kivik 2007, tryckt i Lviv i Ukraina. 137+375+272 s. Illustrerad.

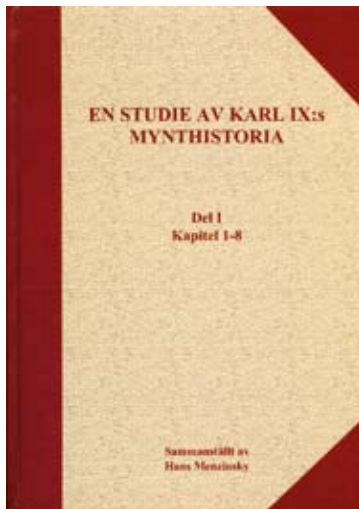
INOM DEN TIDIGMODERNA OCH MODERNA svenska numismatiken har det mesta av den grundläggande inventeringen av myntmaterialet utförts av eldsjälarna utanför de offentliga samlingarna och institutionerna. Specialsamlaren skaffar sig ett överlägset kunnande inom sitt område, ofta genom flitigt studium av såväl egna som andras mynt samt auktions- och lagerkataloger från när och fjärran.

Tyvärr bevaras inte alltid dessa kunskaper för eftervärlden. Därför är det glädjande att en av dessa samlargärningar nu utmynnat i en publikation. Det rör sig om den för auktionsbesökarna välkända samlarprofilen Hans Menzinsky, som sammanställt sina studier i Karl IX:s myntning i tre volymer, den sista – tryckåret till trots – utkommen i slutet av 2008.

Menzinsky började redan tidigt i sitt samlande – vid mitten av 1960-talet – att intressera sig för Karl IX:s mynt. Han fann snart att det skrivits relativt litet om regentens präglingar, vilket sporrade hans intresse. Efterhand har insamlandet av information samt studiet av mynt i museer och privatsamlingar resulterat i en imponerande mängd dokumentation. Författaren har själv fotograferat ett stort antal mynt och listan över de offentliga samlingar han besökt över hela Europa är lång.

Som Menzinsky påpekar i sitt förord, så speglar Karl IX:s mynt i stor utsträckning landets dåtida historia. För Karl utgjorde mynten i hög grad ett politiskt propagandainstrument och ett medium för masskommunikation med folket. I tvisterna med brodern Johan och brorsonen Sigismund var Karls egna mynt viktiga markörer i hans strävan att hävda sin självständighet och sin maktposition.

Del I. Första delen av Menzinskys studie inleds med en kortfattad biografi över Karl IX och hans frilöson, Carl Carlsson Gyllenhielm. Därefter följer kapitlet Ikonografi. Mynt- och

medaljporträttens utveckling dokumenteras jämte målade och graverade porträtt samt skulpturer föreställande Karl IX. Intressanta jämförelser kan göras mellan de olika konstarnas framställningar av monarken. Helt klart har många gånger traditionella konstnärer inspirerat eller rent av gjort förlagor till mynt- och medaljporträtt. Exempelvis har i litteraturen framhållits sannolikheten av att kopparstickaren Hieronymus Nützel gjort förlagorna till hertig Karls kraftfulla porträtt på dalermynten från 1590-talet.

Den tidigaste framställningen av hertigen möter vi på en unik medalj utförd 1573 av den från Brabant invandrade guldsmiden Gillis Coyet d.ä. I november året efter blev han myntmästare, en post som han innehade till sin död 1602, inte 1599 som oftast anges i litteraturen. Familjerna Coyet och Groth, vilka blev ingifta i varandra, kom sedan att behålla myntmästarbefattningen i Stockholm (med ett mindre avbrott 1632-1639) fram till 1646. De var också kunniga guldsmider och har sannolikt utfört såväl mynt- som medaljstamper.

En annan medaljkonstnär som förekommer flitigt i det skriftliga källmaterialet från 1600-talets början är den från Sydtyskland invandrade Ruprecht Miller. Till hans hand har en rad medaljer attribuerats. Menzinsky antar också att han tillverkat punsarna till kungaporträtten på de större silvermynten från Karl IX:s kungatid. Kröningsåret 1607 skall han enligt Menzinsky ha fått order om att tillverka ett tiotal medaljer i guld

”efter dalerstämpeln utan årtal.” Enligt notisen i riksregistraturen rör det sig dock dels om en order att slå tio riksdaler ”efther den daler Stempelen utan åhretalet” vilka skulle sändas till kungen, dels beordras en utbetalning om 100 daler till Miller ”som hafwer dett guldarbetet förhänder.” (RR 1607, 7/11 fol. 146 v) Någon medaljbeställning synes det med andra ord inte ha rört sig om.

Karls myntserie inleds med den berömda blodsklippingsserien, präglad gemensamt med brodern Johan i Vadstena under upproret 1568. I den numismatiska litteraturen går de numera under denna beteckning, tidigare har även beteckningen unionsklippingar använts. Termen blodsklipping syftar givetvis på Märta Stures lån av silver till hertigarna av den ersättning hon fått för Erik XIV:s mord på hennes make och söner. I de samtida dokumenten kallas dessa mynt genomgående för vadstenaklippingar. Termerna unions- och blodsklippingar synes tidigast ha använts av Elias Brenner under sent 1600-tal.

Efter den historiska bakgrunden till myntningen följer en beskrivning av de i klippingserien ingående mynttyperna, deras vikt, finvikt och storlek, antal undersökta exemplar samt – i den mån det går att rekonstruera – antalet präglade exemplar. Därefter avbildas alla de av Menzinsky registrerade stampkombinationerna. Denna redovisning av myntmaterialet görs genomgående i katalogens alla delavsnitt. Det enda man kan anmärka på här är den ojämna kvaliteten på bilderna. Den har emellertid delvis sin förklaring i att Menzinsky till stor del själv har fotograferat mynten, ofta vid museibesök under olika tekniska förutsättningar och kanske inte alltid under optimala ljusförhållanden.

Under Johan III:s regering förde hertig Karl av och till en intensiv kamp för att hävda sin självständighet, vilken även inbegrep rätten att mynta i eget namn. Hans myntning i Nyköping 1586-1587 skall ses som en demonstration mot kungen och saknade som sådan ekonomisk betydelse. Vid sin redovisning av dessa sällsynta präglingar kan Menzinsky presentera en tidigare opublicerad typ, vilken ingår i de rika samlingarna i Eremitaget i Sankt Petersburg. Myntet, som är försett med årtalet

1586, saknar valörbeteckning och väger 6,52 g. Medelvikten av de sju undersökta 1-markerna 1586-1587 är drygt 7,10 g, medan det unika 4-öret 1587 väger 4,79 g. Menzinsky väljer att kalla den nya typen ort (1/4-daler). Bildvalet ansluter sig närmast till 4-öret 1587, enda skillnaden är att på Eremitagets mynt är skölden okrönt.

Med stöd av översättningen av en räkning utskrivna av bössesmeden Mattias Scheuw konstaterar Menzinsky att stamper till ytterligare valörer tillverkats, 2-, 1-, 1/2- och 1/4-ören, som i dag är okända. Scheuw var dock inte "isersnidare", utan själva punsningen och graveringen av de av honom tillverkade stampämnena anförtroddes en Urban Falkenhagen, som också kallas "stensnidare".

Nästa myntning i Karls namn ägde rum i Stockholm 1593-1598, då de vackra dalarna med hertigens porträtt tillkom. Här kan intressanta iakttagelser göras ifråga om de olika årgångarnas inbördes sällsynthet. 1597 är som väntat "vanligast" med 28 av Menzinsky undersökta exemplar, därefter följer 1593 med 20 ex. Övåntat är att årgångarna 1594, 1595 och 1598 är kända i ungefär lika många exemplar (13, 14 respektive 11). Detta är bara ett exempel på hur värdefullt Menzinskys arbete kommer att vara för framtida katalogutgivare.

Del I avslutas med Karls klippingar under hertigtitel 1598-1599 samt 1603-1604. De inleds med myntningen på Gripsholm, som skedde till följd av Sigismunds överrumplingsattack mot Stockholm. Staden föll i hans händer, men av försiktighetsskäl hade hertig Karl redan fört silver till Gripsholm, där han också inrättat ett myntverk. Gillis Coyet var dock inte där, som antas i all litteratur, utan han blev kvar på sin post i Stockholm vilket framgår av de bevarade myntränskaperna.

Menzinsky tar inte upp 1598 års guldklipping bland de äkta mynten, utan denna återfinns vi i del II under kapitlet Kopior och falska mynt. Åtta stampidentiska exemplar har undersökts av Menzinsky; sju av dem väger i snitt 3,23 g, att jämföra med 1599 års klipping som väger 3,34 g (5 ex). Menzinsky följer bara vad Yngve Almer och Ingemar Carlsson kommit fram till i sin undersökning av Äkta och falska guldklippingar, publicerad

Hertig Karl. Stockholm, 1 daler 1593.
KMK. Foto: Jonas Rundberg.

i Numismatiska Meddelanden XXXIV. Det finns anledning att revidera deras åsikt. Med all sannolikhet har nämligen även 1598 års guldklipping tillverkats på Gripsholm, vilket skulle förklara olikheterna gentemot 1599.

Menzinsky kallar den senare klippingen för "fältmynt", och hänvisar till ett arbete av Johan Jakob Luckius publicerat 1620, vari förmodas att den präglats under hertig Karls fälttåg till Finland 1599. Menzinsky håller inte detta för otroligt, bland annat med stöd av att myntmästare Coyets namn inte förekommer i räntekammarböckerna mellan den 13/8 och 1/12 samma år, vilket skulle kunna innebära att han befunnit sig i hertigens sällskap i Finland under samma tid. Enligt de bevarade räkenskaperna har Coyet utfört gjutningar vid myntet i Stockholm under augusti, september och oktober 1599, så det troligaste är att han trots allt stannat i kvar i huvudstaden.

Del II. Del II utgör en katalog över interregnums- och riksföreståndaremyntningarna 1598-1604, myntningarna för Karl som okrönt samt krönt kung 1604-1611 jämte hans praktmynt och medaljer. Den 375

sidor tjocka delen är den "tyngsta" i serien, såväl beträffande omfånget som mängden information om de bevarade mynten.

Menzinsky väljer att beteckna serien av anonyma präglingar med Jehovah på hebreiska inom en strålcirkel på frånsidan såsom interregnumsmynt. Sigismund lämnade ju Sverige efter det för honom olyckliga slaget vid Stångebro i september 1598 och förklarades avsatt av riksdagen i juli året därpå. Karl fungerade under denna tid som riksföreståndare, en titel han innehaft redan under Sigismunds frånvaro efter kröningen 1594. Från början av år 1600 erbjöds Karl kungakronan av ständerna, men det var inte förrän i augusti 1603 som han accepterade att bli utkorad till konung. Kröningen, den formella bekräftelsen på den erhållna värdigheten, skedde inte förrän i mars 1607.

Skälet till dröjsmålet i accepterandet av kungavärdigheten låg säkerligen i Karls inrikes- och utrikespolitiska överväganden. Den unga vasadynastin betraktades i sig själv som illegitim av landets fiender. Saken blev inte bättre av att Erik XIV avsattes av sina bröder samt att av Johan III:s båda söner Sigismund förklarats avsatt, medan hertig Johan av Östergötland förbigåtts i successionsföljden.

Den politiska utvecklingen avspeglas i myntens utseende och titulatur. De ovan nämnda anonyma mynten präglades visserligen med Karls personliga symbol, det strålande Jahvetecknet. N.L. Rasmusson påpekade dock att "detta torde knappast av gemene man ha kunnat omedelbart sättas i förbindelse med regentens person". Jahvemynten uppträder redan 1598 och präglades med andra ord delvis parallellt med Sigismunds mynt.

Menzinsky uppehåller sig kring frågan om vad frånsidans initialtecken upptill på dessa mynt föreställer. Det rör sig om vad som i äldre litteratur kallas för "ett änglahuvud med vingar" eller en seraf. Menzinsky vill identifiera bilden med en så kallad Green Man, en gammal keltisk fruktbarhetsgud som sedermera kristnades och blev en vanlig dekorationsdetalj i kyrkor på kontinenten och i Sverige. Någon diskussion om alternativet, att det verkligen rör sig om en seraf, för inte Menzinsky. Det senare framstår

som mer troligt med tanke på myntsidans religiösa motiv. Seraferna betraktades nämligen som de högsta änglarna stående närmast Guds tron.

Erbjudandet från riksdagen i Linköping under februari-mars år 1600 om att överta kungakronan ledde till att Karl kände sin position tillräckligt stark för att våga utge mynt med sin egen bild och titeln "Sveriges arvfurste". Dessa nya mynt attribueras Menzinsky till gravören Josias Lemnius, som ju enligt skriftliga belägg utfört stamparna till dalern 1603. Även dessa präglingar överlappade Jahve-mynten, av vilka de lägre valörerna fortsatte att präglas ända till 1603.

Karl kallas för "utkorad konung" redan i augusti 1603 i olika sammanhang (se S. Lindkvists uppsats i Historisk tidskrift 1965), men riksdagsbeslutet om arvföreningen togs först den 22/3 1604. På mynten uppträder titeln först 1604. När Karl sedan kröns i Uppsala år 1607 är rimligtvis kastmynten från samma år de första med krönt bild. Menzinsky föredrar dock att uppta dessa bland medaljerna (kap. 15), vilket ju kan diskuteras. De är tveklöst slagna till myntvikter, som författaren själv konstaterar. Här redovisas också – vilket inte särskilt framhålls – en nyhet i form av en tidigare okänd valör. I Lunds universitets historiska museums samling finns nämligen en unik ¼-riksdaler (vikt 7,25 g). Tidigare var Karls kröningsmynt endast kända i guld till 16 marks vikt (ej ½-dukats som anges i tabellen på s. 350) samt ½ och 1/8 riksdales i silver.

Till den svenska myntseriens mest imponerande reguljära präglingar hör utan tvekan 20-markerna i silver från åren 1606-1611. Dessa förekommer liksom 6-marken 1609 också präglade i oregelbundna vikter. På dessa mynt har antingen valörbeteckningen filats bort på de färdiga mynten ("20-markerna") eller så har man underlåtit att gravera in valören i fränsdestampen ("6-markerna"). I tidigare litteratur har dessa katalogiserats såsom 2-riksdalar (SM 19-21) alternativt såsom "avslag i silver, oregelbunden vikt" (SM 31c). Menzinsky argumenterar för att de bör betraktas såsom avslag till markvikter (12 eller 8 mark), eftersom de slagits med dylika stampar. Det kan tyckas vara en definitionsfråga, eftersom en 6-mark

Karl IX. Stockholm, 64 mark 1607.
KMK. Foto: Jonas Rundberg.

enligt 1604 års myntordning skulle väga 29,62 g, medan en riksdales rätta vikt var 29,25 g. Halterna skiljer sig dock; 820/1000 i det ena fallet och 875/1000 i det andra. Frågans lösning ligger i en haltundersökning. Intill dess att en dylik har genomförts får Menzinskys argument anses väga tungt.

I anslutning till beskrivningen av 8-marken 1608 och 6-marken 1609 uppehåller sig Menzinsky kring betydelsen av det för de båda mynttyperna gemensamma fränsdemotivet. Det föreställer centralmotivet på Magnus Ladulås' sigill. Menzinsky föreslår att 1608 års mynt kan ha samband med utgivningen av landslagen i tryck samma år, i vilken Magnus fridslagar kan sägas utgöra en milstolpe. Präglingen av 1609 års mynt sammanfaller med Karls eriksgata samma år.

Den verkliga anledningen var – som redan B. E. Hildebrand påpekade – att Karl IX ville göra ett inlägg i tvisten med danskarna kring rätten till trekronorsvapnet, som ju hade

blossat upp igen. Kungen lät bland annat Johannes Bureus samla bevis för Sveriges urgamla anspråk på detta vapen och förekomsten av de tre kronorna i Magnus Ladulås' sigill var ett av dem.

Till de mest berömvärda avsnitten i katalogen hör inventeringen och systematiseringen av småmynten, 2- och 1-örena från Stockholm och Göteborg åren 1609-1611. Dessa präglades uppenbarligen i stora mängder med ett stort antal stampar. Här har Menzinsky frångått den regelrätta stampstudien och i stället skapat en klassificering utifrån förändringar i kronor, vapen, valörsiffror och bitecken. En intressant avvikelse från den normala myntningen utgör de så kallade postuma 1-örena 1612 kända i endast tre exemplar, alla präglade med olika stampar.

Menzinsky citerar ett brev som Gustav II Adolf skrev den 22/5 1613, i vilket han ger order om att sönderslå den gamla kungens stampar. Slutsatsen som dras av denna formulering är att det inte bara var 1-örena som slogs med Karl IX:s namn efter tronskiftet utan även högre valörer såsom riksdales och markmynt. Menzinsky framhåller (II:154) att vissa mynt från 1611, vilka har en fembladig blomma som skiljetecken i omskriften, kan ha slagits efter Karl IX:s död. Några 1-örena med året 1611 och vase med starkt nedåtböjda armar bör även enligt Menzinsky placeras i denna kategori.

Efter de reguljära mynten behandlas praktmynten i guld, präglade till olika vikter. Här kan Menzinsky publicera ett intressant tillskott till de kända exemplaren av 1609 års 4-carolin i form av tre mynt som ingår i en ikon förvarad i Kremmuseet i Moskva. Den donerades ursprungligen av en farbror till Boris Godunov till ett kloster i Kostroma i början av 1600-talet. Mynten i sin tur gavs – enligt vidhängande graverade plattor – till klostret år 1618 av tsar Mikhail Feodorovich Romanov. Det intressanta i sammanhanget är förekomsten av en skriftlig notis från år 1609 om att Karl IX skänkt just tre mynt av detta slag till besökande ryska sändebud.

Del II avslutas med en beskrivning av de medaljer som gjutits och präglats över Karl IX. Här ingår även kastmynten från kröningen 1607 samt de

märkliga präglingarna till minne av det första Göteborgs grundläggning. Menzinsky har undersökt inte mindre än 15 exemplar av de senare, varav ett i guld. Han anser i likhet med flera andra som under senare år behandlat dessa präglingar att de hör till tiden efter 1621.

Del III. Den tredje och sista delen behandlar ett antal olika aspekter på Karl IX:s myntning. Här finner vi projekterade men aldrig reguljärt utgivna mynt (kap. 17), myntfynd och gåvor (kap. 18), samt kopior och falska mynt (kap. 19). Ett längre avsnitt (kap. 20) handlar om mynttillverkningen och dess olika tekniker och delmoment. Till numismatikens periferi hör dock kapitel 16 som handlar om ordnar, sigill och kuriosas.

Menzinsky har inte bara nöjt sig med att studera själva mynten utan också försökt samla så många skriftliga belägg som möjligt som rör mynthållandena under Karl IX:s tid. Således har han samlat uppgifter om personal som varit verksam vid de olika myntverken. Därutöver förtecknas några under kungens tid verksamma silversmeder. Skälet till detta är något oklart. Menzinsky anför att en del av dem kan ha bidragit till framtagandet av punsar till mynttillverkningen. Vissa av dem förtecknas under rubriken ”gravörer” utan att det anges i vilken egenskap dessa i så fall skall ha verkat vid myntpräglingen

I kapitel 22 förtecknas och citeras ett antal handlingar och förordningar av betydelse vid studiet av myntningen. Författaren redogör visserligen inledningsvis för var han hämtat sina uppgifter, men källorna anges bara i begränsad omfattning i anslutning till de citerade dokumenten. Inte heller görs någon åtskillnad mellan tryckta förordningar och otryckta källor.

Arbetet avslutas med en undersökning av Sigismunds mynt och medaljer utförd enligt samma grundliga principer som tidigare. Även här kan Menzinsky publicera ett tidigare okänt mynt, nämligen 1/2-dalern 1598, som legat oupptäckt i Uppsala universitets myntkabinetts rika samlingar.

Som kanske har framgått av ovanstående genomgång så har det varit Menzinskys ambition att belysa så många aspekter på myntningen som möjligt. Detta är i sig lovvärt, men

arbetet skulle tveklöst ha mått bra av en hårdare redigering. En del onödiga korrekturfel hade i så fall också kunnat undvikas.

Trots dessa kommentarer är det ett imponerande arbete som Menzinsky utfört, vilket onekligen utgör ett betydelsefullt tillskott till den svenska numismatiska litteraturen. Mest av allt är det nog ändå en manifestation av en ovanligt gedigen samlargärning, som manar till efterföljd av andra som i likhet med Menzinsky besitter en grundlig kännedom om sitt specialområde.

Bengt Hemmingsson

Svenska och skandinaviska
mynt och sedlar.

Stor sortering av utländska
jubileumsmynt, årsset samt småmynt.
Euro-utgåvor, polletter och medaljer.

Prislistor gratis.

☞

NORRTÄLJE MYNTHANDEL

Box 4, 761 21 Norrtälje
Tel. 0176-168 26, Fax 0176-168 56

www.nmh-mynt.a.se

Pressklipp

Rekordstor romersk skatt!

Ett av de största fynden av mynt från romartiden har hittats nedgrävt i ett fält i Somerset i Storbritannien. Samlingen av omkring 52 000 mynt från 200-talet e.Kr. hittades av amatörforskaren Dave Crisp.

Mynten hade sparats i en lerkruka som grävts ned på 30 cm djup nära orten Frome. Enligt Crisp hördes ett lustigt ljud från metalldetektorn som han använde i skattsökandet. När han väl plockat bort en bit av krukans fick han fram "ett litet, litet mynt, inte större än en nagel".

Crisp gjorde fyndet i april i år och rapporterade omedelbart skatten till myndigheterna. Han undvek att gräva upp skatten, vilket har underlättat arkeologernas arbete. Forskare på British Museum har granskat fyndet. Trots att krukans diameter bara mätte 45 cm i diameter beräknas innehållet ha vägt upp emot 160 kg.

TT den 9 juli 2010

50-öringen går nu i graven!

Efter närmare 150 års tjänstgöring försvinner 50-öringen den 30 september 2010. Den dagen blir sista möjligheten att använda vår gamla trotjänare. Orsaken till att myntet dras in är dels att den blivit allt mindre värd dels att undersökningar som Riksbanken gjort visar att den används allt mindre. Egentligen har vi kommit till ett läge där allmänheten anser att myntet är värdelöst.

Den första 50-öringen utgavs 1857, men den mest kända 1862. Lea Ahlborn designade och graverade mynten. Den senare blev inte någon omedelbar succé eftersom upplagan var så liten – kanske så få som 30-40 exemplar. Man kan verkligen undra över orsaken till framtagandet av det nya myntet. Det finns uppgifter om att Karl XV hade ett antal 50-öringar i fickan som han delade ut som belöningar vid sina besök på skånska regementen och sitt slott Bäckaskog nordöst om Kristianstad.

Nästa 50-öring präglades 1875 och då hade vi infört kronmynten och mynträknigen en krona = 100 öre. Den gången hade en 50-öring ganska god köpkraft. Man kunde utan problem köpa sig en hel måltid för den summan. Under hela slutet av 1800-talet var den normala lönen till en arbetare 1 krona 50 öre/dag. 50 öre motsvarade 1/3 dagslön.

Med tiden sjönk myntets värde. År 1900 kunde man köpa ett halvt kg fläsk eller tio dagstidningar för 50 öre. Tjugo år senare räckte slanten till två dagstidningar och 1966 blev det endast en tidning.

I dag finns ungefär 376 miljoner 50-öringar i cirkulation och det återstår att se hur många som kommer tillbaka till Riksbanken. Vid indragningen av den silverfärgade 50-öringen 2005 samlades cirka 30% in. De mynt som kommer in till Riksbanken skall smältas för att säljas som skrot.

Vår sista 50-öring präglades åren 1992 och 2010. Konstnären bakom myntet är den skicklige Bo Thorén.

Varje svenskt hushåll har mynt för i genomsnitt 850 kronor hemma. En del av dessa ligger i olika burkar och skramlar. En orsak till detta är svårigheten att få växla mynt hos bankerna som ju vill ta betalt för växlingen.

Mitt råd är att ni snabbt använder era 50-öringar och möjligen behåller en som ett minne av en svunnen epok.

IW

AURUM AUKTIONER AB
stockholm

Myntauktioner i Stockholm

Inlämning pågår!

*Vi söker alltid kvalitetsmynt, sedlar,
medaljer, polletter, ordnar..*

Tel. 08-660 20 70, vard. 9-13, info@aurumauktioner.se

www.aurumauktioner.se

**TILLBEHÖR FÖR MYNT,
FRIMÄRKEN OCH VYKORT**

till lågpris

HF FRIMÄRKEN

Lurendalsvägen 7, 439 62 Frillesås

Tel. 0340-65 04 57

www.hffrimarken.com • info@hffrimarken.com

HB MYNT & MEDALJER

Sveavägen 96

Box 19 507

S-104 32 Stockholm 19

T-Rådmansgatan (uppgång Handelshögskolan)

+ fax 08-673 34 23

*Svenska och utländska mynt, sedlar och ordnar,
militaria och nålmärken, medaljer*

Öppet: vard. 11-17, fred. 11-15, lörd. 11-14

AUKTIONER

i Stockholm och Göteborg

Några mynt vi har sålt tidigare:

Riga 1 taler 1660
37.000:-

1 dukat 1810
Dalarna
43.000:-

2 dukater
1857
29.000:-

4 dukater
1838
44.000:-

Bättre mynt mottages regelbundet till våra auktioner.

Vi har mycket goda möjligheter att finna köpare till dina objekt eftersom
ca 20.000 kunder ser varje auktion via vår hemsida och våra kataloger.

MYNTKOMPANIET

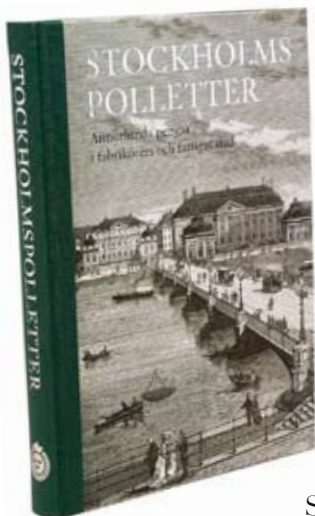
Myntkompaniet
Svartensgatan 6
116 20 Stockholm

Tfn: 08-678 32 17
Fax: 08-643 22 38
E-post: mail@philea.se

www.myntkompaniet.se

STOCKHOLMSPOLLETTER

ANNORLUNDA PENGAR I FABRIKÖRERS & FATTIGAS STAD

*Ölbryggerier, rakstugor & fattighus.
Rikt illustrerad & med polletten som
utgångspunkt beskrivs stora som små
företag i Stockholm fram till år 1928.*

FÖRFATTARE:

Monica Golabiewski Lannby & Ian Wiséhn

PRIS: 350 KR

SÄLJS I KUNGL. MYNTKABINETTETS BUTIK

LUNDS MYNTHANDEL

KÖPER och SÄLJER
BYTER och VÄRDERAR

MYNT och SEDLAR
TILLBEHÖR och LITTERATUR

GRATIS LAGERLISTA
(uppge samlarområde)

Klostergatan 5, 222 22 LUND
Tel. och fax 046-14 43 69
e-post: siv-gunnar@swipnet.se

SELINS MYNTHANDEL AB

Mynt Sedlar Medaljer
Ordnar Nålmärken

Öppettider:
Vardagar 10.00 – 18.00
Regeringsgatan 6
111 53 Stockholm
Tel. 08-411 50 81
Fax. 08-411 52 23

MYNTMÄSSA I NORRKÖPING

LÖRDAG 9 OKTOBER 2010
kl. 10:00 – 15:00

MATTEUSGÅRDEN
Norra Promenaden 108

**Mynt, Frimärken, Vykort, Antik
Märklin**
I samband med mässa
Utställning
Försäljning – Värdering

Arrangör:
Norrköpings Myntklubb

<http://norrkopingsmyntklubb.se>
info@norrkopingsmyntklubb.se

TUMBA BRUKSMUSEUM

Musiken på bruket

Ny utställning - öppnar 25/9

Fri entré

öppet lördagar och söndagar, 11-16,
i övrigt efter bokning,
Utställningar, butik, café, konferens
08 - 519 553 46

www.tumbabruksmuseum.se

ANDERS FRÖSELLS BIBLIOTEK

Lördagen den 11 september 2010 har vi nöjet att sälja huvuddelen av

ANDERS FRÖSELLS NUMISMATISKA BIBLIOTEK

Katalogerna till auktion 3, där litteraturen ingår, erhålls genom insättning av 190 kr till bg 399-0090.

För ytterligare information, se www.myntauktioner.se,
eller ring 070-999 06 09.

MYNTAUKTIONER
i Sverige AB

AUKTION 3

Helgen den 11-12 september 2010 avhåller vi vår auktion 3 på restaurang Garnisonen i Stockholm.

De två katalogerna, av samma höga kvalitet som tidigare, innehåller Anders Frösells numismatiska bibliotek, antika och utländska mynt, medaljer och polletter samt en stor avdelning svenska mynt med många intressanta objekt. Beställning av katalogerna, med totalt mera än 1800 utrop, sker genom insättning av 190 kr till bg 399-0090.

För ytterligare information:
www.myntauktioner.se
Tfn: 070-999 06 09

MYNTAUKTIONER
i Sverige AB

Myntauktion

FREDAGEN 19 NOVEMBER 2010
PÅ KUNGLIGA MYNTKABINETTET SLOTTSBACKEN 6
STOCKHOLM MED START KL. 9.30

*Samling Bonde
på Ericssberg
Del 6*

*Auktionskatalog med avbildningar i färg kan avhämtas i vår lokal
Karlavägen 46, Stockholm, fr o m 8 oktober till en kostnad av 200:-.
Den som önskar erhålla katalogen per post erlägger 275:-, utanför Sverige
375:-. Betalning vänligen till vårt PlusGirokonto 25 42 99-1. Katalogen är
också utlagd på vår hemsida www.nordlindsmynt.se ca 8 oktober 2010.
Visning kommer att äga rum auktionsveckan i våra lokaler, måndag-onsdag
15-17 november, kl. 12-17 och torsdagen 18 november på Kungliga
Myntkabinettet kl. 11-17 eller efter överenskommelse.*

Ulf Nordlind Mynthandel AB

Karlavägen 46, Box 5132, 102 43 Stockholm
Tel 08-662 62 61, Fax 08-661 62 13, info@nordlindsmynt.se